



NOTAT

21. oktober 2015

[Klik her for at angive tekst.](#)

[Klik her for at angive tekst.](#)

2. ordførernotat vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er bl.a. at gennemføre de fælleseuropæiske regler i UCITS V-direktivet i dansk ret, med henblik på at gøre det indre marked for kollektive investeringer i værdipapirer for visse institutter, herunder danske investeringsforeninger, mere effektivt samt, at øge beskyttelsen af investorer i investeringsforeninger. UCITS er en forkortelse for den engelske betegnelse "Undertaking for Collective Investment in Transferable Securities". I Danmark er en UCITS en samlebetegnelse for en investeringsforening, en SIKAV (selskaber for investering med kapital, der er variabel) eller en værdipapirfond, som alle er reguleret i lov om investeringsforeninger m.v. I det følgende anvendes derfor betegnelsen "investeringsforeninger m.v."

Med lovforslaget foreslås derfor en række ændringer i reglerne for de depotselskaber, der bl.a. opbevarer aktiver for investeringsforeninger m.v. Formålet med de foreslåede regler for depotselskaber er, at der skal gælde ensartede regler i alle EU-medlemslandene for, hvilke pligter depotselskaberne har over for investeringsforeningerne m.v., hvordan de skal udføre disse pligter, og hvilket ansvar depotselskaberne har for fejl og tabte aktiver.

Ensartede regler for depotselskaberne skal medvirke til at gøre det indre marked for investeringer i investeringsforeninger m.v. mere effektivt, fordi man kan investere i investeringsforeninger m.v. i andre medlemslande uden først at skulle undersøge hvilket sikringsniveau, der findes i det pågældende medlemsland. Dette øger konkurrencen, hvilket er til gavn for den enkelte investor. Dertil kommer, at de foreslåede regler generelt har til formål at højne det sikkerhedsniveau, som gælder for opbevaring af aktiver for en investeringsforeninger m.v., og herunder foreskriver en tydeligere pligt for depotselskabet til at erstatte opbevarede aktiver, som måtte gå tabt.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at opretholde de danske krav til likviditetsniveauet i de danske penge- og realkreditinstitutter, der ikke er SIF'er, indtil udgangen af 2016, for at sikre, at indfasningen af det forordningsbestemte europæiske likviditetsdækningskrav, kaldet Liquidity Coverage Ratio (LCR), ikke medfører et fald i likviditetsniveauet for

danske penge- og realkreditinstitutter, når det gradvist træder i kraft den 1. oktober 2015.

Lovforslaget har tillige til formål at gennemføre dele af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (herefter kaldet EBA) retningslinjer for fælles procedurer og metoder for det individuelle solvenstillæg (søjle II-kravet) af 19. december 2014 (SREP). I retningslinjerne lægger EBA op til, at kravene til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde et individuelt solvenstillæg, bør harmoniseres i EU.

Derudover foreslås det med lovforslaget, at Finanstilsynet får adgang til at gå på kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter i forbindelse med tilsynets kontrol med, at de ikke finansielle modparter overholder deres forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (herefter benævnt EMIR).

De dele af lovforslaget, der implementerer EU-regler holdes overordnet direktivnært. Dog bemærkes følgende, som anført i materialet til brug for 1. ordførermøde: Der indføres regler om individuelle solvenstillæg ifølge en retningslinje fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Retningslinjen er ikke bindende, men den indføres ud fra en betragtning om lige konkurrence og ensartethed med andre lande, jf. pkt. 3.2 nedenfor. Derudover fastholdes det danske likviditetskrav i en overgangsperiode frem til udgangen af 2016 for at undgå et fald i likviditetsniveauet for danske penge- og realkreditinstitutter og minimere byrderne for institutterne ved omstilling til det nye EU-likviditetsdækningskrav (LCR), jf. pkt. 3.4 nedenfor. Det bliver i overgangsperioden muligt for penge- og realkreditinstitutter at søge om fritagelse for det nationale likviditetsdækningskrav for i stedet at opfylde LCR-kravet.

Endelig indeholder lovforslaget en række mindre ændringer af teknisk karakter.

Lovforslaget blev sendt i høring i to dele henholdsvis den 27. august 2015 med frist for høringssvar den 28. september 2015 (1. del) og den 7. september 2015 med frist for høringssvar den 5. oktober 2015 (2. del). Der er modtaget 30 høringssvar, hvoraf 15 indeholder bemærkninger til lovforslaget.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslagene gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte parter generelt er positive overfor lovforslaget herunder den foreslåede direktivnære implementering af UCITS V-direktivet. Investeringsfondsbranchen og Finansrådet har særligt udtrykt tilfredshed med, at kravet om, at investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, skal have en minimumsformue på 10 mio. kr., foreslås ophævet med lovforslaget.

De hørte parter udtrykker generelt støtte til forslaget om, at Finanstilsynet får hjemmel til at etablere og drive en prisportal for boliglån med henblik på at fremme prisgennemsigtigheden og øge konkurrencen på markedet. En række af de hørte parter, giver dog udtryk for, at de finder at bestemmelsen har et for bredt anvendelsesområde.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1. Gennemførelse af UCITS V-direktivet
 - 3.1.1. Depotselskabet og dets pligter
 - 3.1.2. Regler om opbevaring i depot
 - 3.1.3. Depotselskabets ansvar overfor danske investeringsforeninger m.v. for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot
 - 3.1.4. Finanstilsynets muligheder for at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet
 - 3.1.5. Aflønningsregler
 - 3.1.6. Ikrafttræden
- 3.2. Opgørelse af det individuelle solvenstillæg
 - 3.2.1. Kapital til dækning af det individuelle solvenstillæg
 - 3.2.2. Overgangsordningen
 - 3.2.3. Bemyndigelse til at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler
 - 3.2.4. Definitionen af ”det individuelle solvenstillæg”
- 3.3. Kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter
- 3.4. Oplysning om fritagelse fra eksisterende nationale krav
- 3.5. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af regnskabsreglerne
- 3.6. Værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser
- 3.7. Revision af virksomheder af særlig interesse for offentligheden
- 3.8. Bemyndigelse af Finanstilsynet til at indsamle og offentliggøre priser på finansielle produkter
 - 3.8.1. Hjemlens anvendelsesområde
 - 3.8.2. Tavshedspligt
 - 3.8.3. Konsekvenser for erhvervslivet

3.1. Gennemførelse af UCITS V-direktivet

3.1.1. Depotselskabet og dets pligter

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har anført, at forslaget i § 106 i lov om finansiel virksomhed om, at et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges ét depotselskab for hver enkelt dansk investeringsforening m.v., som det administrerer, er overflødig, da det allerede følger af § 10, stk. 1, nr. 5, i lov om investeringsforeninger m.v. (LIF) at nye investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde først vil blive godkendt, når Finanstilsynet har godkendt den pågældende investeringsforenings depotselskab.

Investeringsfundsbranchen har endvidere anført, at forslaget til § 106, stk. 4, om at påviste interessekonflikter skal oplyses til investorer i investeringsforeningerne m.v. ikke forekommer oplagt i forhold til hvilken nytte, investorerne har af at få dette oplyst.

Derudover har Investeringsfundsbranchen anført, at det forekommer uklart, hvad der menes med begrebet ”selvforvaltende investeringsforening” i lovforslagets § 106, stk. 5, og foreslår, at begrebet erstattes af ”investeringsforeninger, som har valgt ikke at delegere den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab”.

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har endvidere anført, at ordet ”sikre” i det foreslåede § 106 a giver anledning til tvivl om, hvorvidt depotselskabet allerede, inden en handel afvikles, har pligt til at sikre, at handlen er i overensstemmelse med alle gældende regler og krav. Det anføres derfor, at det bør præciseres i bemærkningerne, at ordet ”sikre” henviser til en efterfølgende kontrol med henblik på at opnå ensretning med FAIF-reglerne.

Endelig har Investeringsfundsbranchen og Finansrådet bemærket, at det nugældende krav om ”delivery versus payment” med lovforslagets § 106 a foreslås ophævet, idet modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske investeringsforening m.v. indgår i, fremover skal leveres til den danske investeringsforening m.v. inden for ”sædvanlige frister”, men at det ikke fremgår helt klart hvad denne lovændring indebærer hvorfor dette ønskes præciseret i bemærkningerne.

Kommentar

For så vidt angår forslaget i § 106, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed om, at et investeringsforvaltningsselskab skal sikre, at der udpeges ét depotselskab for hver enkelt dansk investeringsforening m.v., som det administrerer, skal det bemærkes, at der er tale om en direktivnær gennemførelse af UCITS V-direktivets ændringer i artikel 22, der pålægger investeringsforvaltningsselskabet at påse, at investeringsforvaltningsselskabet som led i forvaltningen af en investeringsforening m.v., til enhver tid har en gyldig aftale med et depotselskab. Pligten ifølge LIF til valg af depotselskab påhviler således investeringsforeningen. Efter forslaget til

lov om finansiel virksomhed får investeringsforvaltningsselskabet en supplerende pligt til at påse, at Investeringsforeningens eller SIKAV'ens bestyrelse udpeger et depotselskab. Bestemmelsen følger af direktivet og varetager således hensynet til investorbeskyttelse ved at sikre, at alle danske investeringsforeninger m.v. har et depotselskab, og bør opretholdes.

For så vidt angår forslaget til § 106, stk. 4, om, at depotselskabet skal oplyse investorerne i en investeringsforening m.v. om påviste interessekonflikter, er der tale om en direktivnær gennemførelse af UCITS V-direktivets ændringer i artikel 25, stk. 2, 2. pkt., der pålægger depotselskabet denne loyalitetsforpligtelse overfor investeringsforeningen m.v. og dennes investorer, hvorfor forslaget bør opretholdes.

For så vidt angår begrebet "selvforvaltende investeringsforening" i lovforslagets § 106, stk. 5, er det korrekt, som anført af Investeringsfundsbranchen, at der menes investeringsforeninger, der ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab. Lovforslaget vil derfor blive justeret i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår den foreslåede § 106 a og ordet "sikre", foreslås dette indført, for at tilstræbe en direktivnær implementering, da det er det samme ord, som bruges i UCITS V-direktivets artikel 22, stk. 3. Der er imidlertid ikke tiltænkt nogen materiel ændring af tidspunktet for, hvornår depotselskabet skal sikre, at handlen er i overensstemmelse med alle gældende regler og krav, hvilket vil blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

For så vidt angår den foreslåede ændring i § 106 a, hvorefter modydelsen i forbindelse med transaktioner, som den danske investeringsforening m.v. indgår i, fremover skal leveres til den danske investeringsforening m.v. inden for "sædvanlige frister" skal det bemærkes, at der ikke er tiltænkt nogen materiel ændring af tidspunktet for udvekslingen, men at den nye formulering alene foreslås indført med henblik på at sikre direktivnær implementering, da det er det samme ord, som bruges i UCITS V-direktivet. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

3.1.2. Regler om opbevaring i depot

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har generelt anført, at henvisningen til de oplyste instrumenter i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed flere steder i lovforslaget er uhensigtsmæssig, idet det kan efterlade indtrykket af, at en investeringsforening m.v. frit kan investere i alle bilag 5-instrumenter. Investeringsfundsbranchen og Finansrådet foreslår, at henvisningen ændres til en henvisning til LIF § 2, stk. 1, da investeringsforeninger m.v. alene må investere i de finansielle instrumenter, der nærmere angives i LIF § 2, stk. 1, eller at det præciseres i lovforslagets bemærkninger.

Derudover har Finansrådet bemærket, at for så vidt angår den foreslåede indførelse af § 106 c, stk. 1, nr. 1, om opbevaring af finansielle instrumenter i depot, fremgår det af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at denne skal fortolkes bredt og også omfatter f.eks. afledte instrumenter. Finansrådet anfører i den forbindelse, at det bør præciseres, at bilaterale ikke-overdragelige OTC-aftaler, i lighed med hvad der gælder på FAIF-området, skal anses som andre aktiver, der ikke kan lægges i depot.

Finansrådet har endvidere anført, at det findes uhensigtsmæssigt, at man i bemærkningerne til § 106 c, stk. 1, nr. 1, peger på fast ejendom som et eksempel på aktiver, der ikke kan opbevares i depot, fordi investeringsforeninger kun i begrænset omfang må erhverve fast ejendom.

Derudover har Investeringsfondsbranchen anført, at forslaget § 106 c, stk. 4, nr. 4 og 5, om, at transaktioner med aktiver tilhørende investeringsforeninger m.v. skal være dækket af sikkerhedsstillelse før det må sælges, pantsættes eller disponeres over på anden måde, ikke ses at være relevant i de tilfælde, hvor der er tale om et køb og salg af aktiver.

Kommentar

Det bemærkes, at lov om finansiel virksomhed ikke indeholder en definition af finansielle instrumenter, til forskel fra lov om investeringsforeninger m.v. Bilag 5 til lov om finansiel virksomhed indeholder alene en opremsning af, hvad der kan anses som finansielle instrumenter efter lov om finansiel virksomhed. Definitionen af finansielle instrumenter i lov om investeringsforeninger m.v. stammer fra UCITS-direktivet og er ikke nødvendigvis anvendelig for øvrige finansielle virksomheder, som er reguleret i lov om finansiel virksomhed. Formuleringen er således valgt med henblik på at følge strukturen og terminologien i lov om finansiel virksomhed.

Derudover regulerer lov om finansiel virksomhed ikke, hvad en dansk investeringsforening m.v. må investere i, men regulerer det, som depotselskaberne kan føre i depot og hvilke pligter depotselskaberne har overfor investeringsforeningerne m.v. Lovforslaget ændrer således ikke ved, at en dansk investeringsforening m.v. er underlagt den restriktion, at den alene må investere i finansielle instrumenter, som er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v. For at undgå enhver tvivl herom, præciseres det i bemærkningerne til de relevante bestemmelser, at en dansk investeringsforening m.v. kun kan investere i de finansielle instrumenter, der er defineret i § 2, stk. 1, nr. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen i medfør af UCITS V-direktivet, er bemyndiget til at udstede nærmere regler om, hvorvidt ikke-overdragelige OTC-aftaler skal anses for at være aktiver, der ikke kan føres i depot. Det vil ske i et kommende gennemførelsesdirektiv. Det er på

den baggrund foreslået med lovforslagets § 107 b, stk. 1, nr. 1, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for, hvilke typer af finansielle instrumenter, der er omfattet af depotselskabernes opbevaringspligt. Finanstilsynet vil således fastsætte disse nærmere regler på baggrund af Kommissionens gennemførelsesdirektiv, hvorfor det ikke er muligt på nuværende tidspunkt nærmere at præcisere, hvilke aktiver, der kan opbevares i depot. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

For så vidt angår Finansrådets bemærkning om, at det findes uhensigtsmæssigt, at man i bemærkningerne til § 106 c, stk. 1, nr. 1, peger på fast ejendom som et eksempel på aktiver, der ikke kan opbevares i depot, skal det bemærkes, at investeringsforeninger kun kan erhverve meget få typer aktiver, som ikke kan opbevares i et depot. Selv om investeringsforeninger kun i begrænset omfang kan erhverve fast ejendom, er det alene ment som et eksempel på en kategori af aktiver, som ikke kan føres i depot, og vurderes at være det mest oplagte eksempel.

For så vidt angår Investeringsfondsbranchen bemærkning i relation til sikkerhedsstillelse i forbindelse med køb og salg af aktiver, er det korrekt, at betingelserne om, at transaktioner med aktiver tilhørende investeringsforeninger m.v. skal være dækket af sikkerhedsstillelse, som hovedregel ikke er relevant ved køb og salg af aktiver. Når køb og salg alligevel er medtaget i lovforslagets § 106 c, stk. 4, nr. 4 og 5, er det af hensyn til såkaldte repo-aftaler, hvor der er tale om salg og genkøb. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

3.1.3. Depotselskabets ansvar overfor den danske investeringsforeninger m.v. for tab af finansielle instrumenter opbevaret i depot

Investeringsfondsbranchen og Finansrådet har anført, at det med fordel kan præciseres, at hovedreglen i § 107, stk. 1 og 2, er, at et depotselskab straks skal yde erstatning ved tab af instrumenter, også selv om depotselskabet mener, at det har truffet alle de forholdsregler, som det skal for at slippe for det objektiviserede ansvar.

Kommentar

Det fremgår af forslaget til § 107, stk. 2, at depotselskabet skal yde erstatning uden unødigt ophold. For at undgå enhver tvivl vil, det dog blive præciseret i bestemmelsens bemærkninger, at erstatningen dermed også skal betales uden unødigt ophold, selvom depotselskabet mener, at det har truffet alle de fornødne forholdsregler, som det skal for at undgå et objektivt ansvar.

3.1.4. Finanstilsynets muligheder for at fastsætte nærmere regler til udfyldelse af en række af lovens bestemmelser vedrørende depotselskabet

Investeringsfondsbranchen og Finansrådet har anført, at med den foreslåede § 106 a, stk. 4, nr. 3, kan Finanstilsynet udstede nærmere regler om depotselskabets pligt til at underrette Finanstilsynet om forhold vedrøren-

de den danske investeringsforening m.v., som det er depotselskab for. Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har i den forbindelse bemærket, at en nærmere præcisering af, hvilke forhold Finanstilsynet påtænker, at depotselskabet skal foretage underretning om, med fordel kan indarbejdes i de specielle bemærkninger til bestemmelsen.

Finansrådet har endvidere bemærket, at det fremgår af lovforslagets § 107 b, at Finanstilsynet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler for betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne. Finansrådet har i den forbindelse anført, at der bør redegøres nærmere for, i hvilket omfang de nærmere betingelser forventes at blive identiske med betingelserne for udførelsen af depotsitarfunktionerne for AIF'er.

Kommentar

Det skal indledningsvist bemærkes, at forslaget til § 106 a, stk. 4, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet kan udstede nærmere regler om depotselskabets pligter, er en videreførelse af den nugældende § 106, stk. 6, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil benytte hjemlen til at fastsætte regler om, at depotselskabet skal underrette Finanstilsynet om de uregelmæssigheder, som depotselskabet måtte finde i forbindelse med udførelsen af sine kontrolforpligtelser efter § 106 a, stk. 1. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

For så vidt angår Finansrådets bemærkning til lovforslagets § 107 b skal det bemærkes, at som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, giver UCITS-direktivets artikel 26, litra b, Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne. Med henblik på at Finanstilsynet kan gennemføre disse betingelser i dansk ret, foreslås det med lovforslaget at bemyndige Finanstilsynet til at kunne fastsætte nærmere regler herom. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at redegøre nærmere for hvilke betingelser, der kan forventes, men rammerne for bemyndigelsen følger af Kommissionens gennemførelsesretsakt om betingelserne for udførelsen af depotselskabsfunktionerne.

3.1.5. Aflønningsregler

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har bemærket, at lovforslaget ikke indeholder de aflønningsregler, der følger af UCITS V-direktivet og anfører, at de forventer, at disse vil blive implementeret på et senere tidspunkt, og at der ved implementeringen tages højde for, at branchen skal have en rimelig periode til at indrette sig på de nye regler.

Herudover anfører Investeringsfundsbranchen, at der bør sikres "level playing field" i tilfælde, hvor opgaver delegeres til virksomheder uden for Danmarks grænser, således at sådanne virksomheder ikke vil blive pålagt

de strammere danske aflønningsregler, som følge af den danske politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor.

Endelig ønsker Investeringsfundsbranchen, at aflønningsreglerne for investeringsforeninger fremover samles i lov om investeringsforeninger m.v.

Kommentar

Det skal hertil bemærkes, at investeringsforvaltningsselskaberne allerede i dag er omfattet af de gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet er pt. i gang med at vurdere, hvordan aflønningsreglerne fra UCITS V-direktivet implementeres mest hensigtsmæssigt, og reglerne er derfor ikke medtaget i dette lovforslag.

I forbindelse med implementeringen vil Finanstilsynet se på branchens ønsker om "level playing field" og placering af reglerne. I forbindelse med udstedelse af reglerne vil der være fokus på at sikre den fornødne implementeringsfrist for virksomhederne.

3.1.6. Ikrafttræden

Investeringsfundsbranchen og Finansrådet har bemærket, at lovforslaget træder i kraft den 18. marts 2016, samme dag som UCITS V-direktivet, og anfører i den forbindelse, at vedtægtsændringer som følge af lovforslaget vil kræve godkendelse på generalforsamling, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt, såfremt investeringsforeningerne kan vente med at foretage de nødvendige vedtægtsændringer til den førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens vedtagelse.

Kommentar

Investeringsfundsbranchens forslag om, at det indføres i lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, at investeringsforeningerne kan vente med at foretage de nødvendige vedtægtsændringer til den førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens vedtagelse, vil spare foreningerne for at afholde to generalforsamlinger næsten oven i hinanden i foråret 2016. Dette vil derfor blive indarbejdet som en overgangsordning i lovforslaget.

3.2. Opgørelse af det individuelle solvenstillæg

3.2.1. Kapital til dækning af det individuelle solvenstillæg

Finansrådet og Realkreditrådet har i deres høringssvar bemærket, at fordelingsnøglen i EBAs retningslinje ikke omfatter alle elementer af søjle II-tillægget. Såvel Finansrådet som Realkreditrådet har tilkendegivet, at de gerne ser, at der gives institutterne mulighed for også at benytte supplerende kapital eller hybrid kernekapital med en passende høj triggerværdi i overensstemmelse med de nuværende regler, for så vidt angår de elementer af søjle II-tillægget, som ikke er omfattet af fordelingsnøglen i EBAs retningslinjer.

Kommentar

Den nye SREP retningslinje fra EBA har til hensigt at opnå harmonisering af kravene for kreditinstitutter til kvaliteten af den kapital, der kan bruges til at opfylde det individuelle solvenstillæg (søjle II-tillæg).

De risikotyper, der er omfattet af SREP retningslinjens krav til kapitalens sammensætning, er kreditrisici, markedsrisici, operationelle risici, kreditkoncentrationsrisici, Interest Rate Risk in the Banking Book – renterisiko uden for handelsbeholdningen samt modelfejl.

Det følger endvidere af retningslinjen, at det er op til de kompetente myndigheder at bestemme sammensætningen af den kapital, der skal anvendes til dækning af øvrige risikotyper. Som eksempel har EBA nævnt en eventuel risiko forbundet med midlertidige ledelsesudfordringer. Det er for den del af søjle II-tillægget, som skal dække øvrige risikotyper, at Finansrådet og Realkreditrådet foreslår at bibeholde de eksisterende krav for kapitalens sammensætning.

I overensstemmelse med hidtidig praksis, vil Finanstilsynet lægge vægt på, at der stilles ensartede krav til dækning af samtlige risikotyper, som et solvenstillæg dækker. Hertil kommer, at kapitalkravet til dækning af øvrige risikotyper overordnet set vil udgøre en meget begrænset andel af det samlede søjle II-tillæg.

På den baggrund er det vurderet, at der også fremadrettet bør være samme krav for disse risikotyper.

3.2.2. Overgangsordningen

Finansrådet og Realkreditrådet har i deres høringssvar foreslået, at overgangsordningen udstrækkes til hele kapitalinstrumentets løbetid og ikke blot en 6-årig periode, da den 6-årige tidsbegrænsning af overgangsordningen kan risikere at skabe et u hensigtsmæssigt incitament hos institutterne til at indfri instrumenterne efter de 6 år.

Finansrådet og Realkreditrådet har endvidere foreslået, at der ikke skal være en begrænsning på overgangsordningen, hvorved de omfattede instrumenter alene kan anvendes til dækning af kravet om 56 pct. egentlig kernekapital, men bør kunne anvendes til dækning af alle tre typer kapital i søjle II. Således foreslår Finansrådet og Realkreditrådet, at der også gives mulighed for at anvende højtrigger supplerende kapital til dækning af det nye krav til hybrid kernekapital.

Kommentar

Det bemærkes, at såfremt overgangsordningen udstrækkes til at gælde hele instrumentets løbetid, vil det i realiteten betyde, at de nye regler i høj grad kun vil finde anvendelse for nyudstedte instrumenter. F.eks. vil det for så vidt angår hybrid kernekapitalinstrumenter betyde, at overgangs-

ordningen er tidsbegrænset, da instrumenterne pr. definition er evigt løbende.

Finanstilsynet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget foretaget en række beregninger af de nye reglers indvirkning på de enkelte institutter baseret på deres nuværende kapitalforhold. I den forbindelse har Finanstilsynet ligeledes været i dialog med de institutter, der ifølge Finanstilsynets beregninger vil blive negativt ramt af de nye regler. På baggrund heraf har Finanstilsynet vurderet, at en overgangsordning på 6 år er passende.

Det er desuden Finanstilsynets vurdering, at en ændring af overgangsordningen til at gælde i hele instrumentets løbetid, formelt vil være i uoverensstemmelse med de nye EU-regler på området (EBAs retningslinje).

For så vidt angår den del af høringssvarene, der går på, at der ikke bør være en begrænsning på overgangsordningen, således at de omfattede instrumenter bør kunne anvendes til dækning af alle tre typer kapital i søjle II og ikke alene kravet om 56 pct.'s egentlig kernekapital, bemærk det, at der lægges op til i en overgangsperiode at godkende højtriggede supplerende kapital som egentlig kernekapital i relation til søjle II-tillægget, hvorfor denne type kapital også kan accepteres til opfyldelse af kravet om 56 pct. egentlig kernekapital og kravet om minimum 75 pct. kernekapital. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

3.2.3. Bemyndigelse til at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler

Realkreditrådet har i deres høringssvar bemærket, at Realkreditrådet principielt finder, at regelfastsættelsen om vigtige forhold knyttet til realkreditinstitutters kapitalkrav navnlig om det individuelle solvenstillæg bør besluttet politisk. Krav til kapitalens kvalitet bør derfor fremgå direkte af lov om finansiel virksomhed.

Kommentar

Formålet med forslaget til lovændringen er at sikre harmonisering af de danske regler med EBAs retningslinjer, der har til overordnet formål at sikre harmonisering på tværs af EU.

Baggrunden for forslaget om bemyndigelse af Finanstilsynet til at fastsætte de nærmere regler herom, er netop for at sikre, at de danske regler for såvel penge- som realkreditinstitutter løbende og mere smidigt kan justeres på baggrund af ændringer, tilpasninger m.v., som måtte følge af løbende EU-regulering.

Det er på den baggrund vurderet, at en hjemmel til at foretage den nærmere regulering i bekendtgørelsesform, inden for rammerne af lov om finansiel virksomhed og den relevante EU-regulering, er den mest hen-

sigtsmæssige måde at sikre løbende EU-harmonisering af de danske regler. Høringssvaret bør derfor ikke give anledning til ændringer.

Det vurderes dog, at disse hensyn også kan varetages ved en bemyndigelse af erhvervs- og vækstministeren.

3.2.4. Definitionen af "det individuelle solvenstillæg"

Finansrådet har i sit høringssvar bemærket, at begrebet "det individuelle solvenstillæg", som anvendes i det foreslåede § 124, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, ikke er defineret i loven og endvidere ikke anvendes i § 124, stk. 3, som der henvises til i den nye bestemmelse.

Kommentar

Det følger af § 124, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal opgøre deres individuelle solvensbehov. Finanstilsynet kan i medfør af § 124, stk. 3, fastsætte et individuelt højere krav til det individuelle solvensbehov i form af et tillæg. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering, jf. § 124, stk. 3, 2. pkt. Efter § 124, stk. 3, 3. pkt., kan Finanstilsynet stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til dette individuelle solvenskrav, som, jf. ovenfor, fastsættes i form af et tillæg. Det er denne bemyndigelse, der foreslås ændret, således at Finanstilsynet i en bekendtgørelse kan fastsætte krav til kapitalen.

Det er korrekt, at begrebet "det individuelle solvenstillæg" ikke er defineret i loven, og at begrebet ikke er anvendt som sådan i § 124, stk. 3. Det er dog vurderingen, at idet det fremgår af § 124, stk. 3, at Finanstilsynet kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form et tillæg, som udgør det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3, 2. pkt., fremgår det tilstrækkeligt klart, hvad der menes med begrebet "det individuelle solvenstillæg".

Hertil kommer, at hvor kapital under søjle I er fuldt ud reguleret i CRR-forordningen, er kapital under søjle II henlagt til de nationale myndigheder at fastsætte nærmere krav til, hvorfor det er naturligt at omtale dette som et tillæg. Det er derfor vurderet mere passende at bruge udtrykket "det individuelle solvenstillæg", således at det fremgår, at der netop er tale om tillægget til kapitalen under søjle II.

3.3. Kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter

Danmarks Rederiforening henstiller at kontrolbesøg hos ikke finansielle modparter altid foretages på grundlag af varsel og indkaldelse, da det vil give mulighed for at tilrettelægge et besøg på oplyst grundlag. Artikel 2 i EMIR-forordningen pålægger ikke finansielle modparter forpligtigelser i forbindelse med handel med OTC-derivater (finansiel instrument). Det fremgår ikke af EMIR-forordningen, hvilke slags tilsynsbeføjelser Finanstilsynet skal tillægges. Danmarks Rederiforening finder det ud fra et retssikkerhedsmæssigt hensyn for vidtgående, at Finanstilsynet får mu-

lighed for adgang til ikke finansielle modparter uden en dommerkendelse. Danmarks Rederiforening henviser til, at det bl.a. fremgår af Justitsministeriets vejledning om lovqualität fra 2005, at det i hvert enkelt tilfælde nøje bør overvejes, om det overhovedet er nødvendigt – med eller uden retskendelse – at tillægge offentlige myndigheder adgang til privat ejendom, herunder om andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger kan anses for tilstrækkelige.

Advokatrådet har noteret sig, at Finanstilsynets kontrolbesøg som udgangspunkt skal foretages varslet og ud fra en risikobaseret tilgang. Ikke desto mindre finder Advokatrådet, at bestemmelser som den foreliggende, der udgør en undtagelse til grundlovens udgangspunkt om boligens ukrænkelighed, alene bør anvendes, hvor det ikke er muligt med et mindre indgribende middel at tilgodese kontrollens hensynene. Det fremgår af bemærkningerne, at der ikke ved EMIR-forordningen er taget stilling til, hvilke kontrolbeføjelser, tilsynsmyndigheden skal eller bør have. Det fremgår imidlertid ikke, om alternative og mindre indgribende beføjelser har været overvejet, men alene at ”Finanstilsynet [...] nødvendigvis må tillægges tilsynsbeføjelser over for ikke finansielle modparter svarende til Finanstilsynets øvrige tilsynsbeføjelser”. Advokatrådet finder, at det bør genovervejes, om forslaget er tilstrækkeligt sagligt begrundet i forhold til at fravige grundlovens udgangspunkt om boligens ukrænkelighed, eller om det bør udgå.

Kommentar

Formålet med at udvide anvendelsesområdet for Finanstilsynets eksisterende tilsynsbeføjelser, herunder blandt andet kontrolbesøg, til også at omfatte ikke finansielle modparter er at sikre, at Finanstilsynet har de nødvendige foranstaltninger til rådighed til at kunne håndhæve kravene i EMIR-forordningen.

Det har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget været overvejet om det ønskede formål med kontrolbesøg kan nås gennem mindre indgribende beføjelser som eksempelvis skrivebordsundersøgelser. Erfaringerne fra det finansielle område viser imidlertid, at skrivebordsundersøgelser i sig selv sjældent vil give Finanstilsynet den fornødne indsigt i de tilsynsbelagte virksomheders aktiviteter. Dette gælder særligt, hvor Finanstilsynet skal påse overholdelse af regler på et så komplekst område som handel med OTC-derivater. Det er på den baggrund vurderingen, at tilsynet med, at ikke finansielle modparter ikke overskrider de i EMIR-forordningen fastsatte grænseværdier for clearing af OTC-derivathandler, og tilsynet med, at ikke finansielle modparter opfylder forordningens krav til risikostyring og udveksling af sikkerhedsstillelse, mest effektivt føres gennem en kombination af skrivebordsundersøgelser og kontrolbesøg.

Dertil kommer, at kontrolbesøg muliggør en dialog med de tilsynsbelagte virksomheder, hvor der nemmere tages højde for den enkelte virksomheds specifikke forhold.

Det skal endvidere bemærkes, at kontrolbesøg hos ikke finansielle virksomheder i lighed med kontrolbesøg hos finansielle virksomheder, altid skal ske på grundlag af varsel og indkaldelse. Dette vil ligeledes blive præciseret i lovforslagets bemærkninger. Dette sikrer, at besøget ikke kommer som en overraskelse for virksomheden samtidig med, at det sætter virksomheden i stand til at være forberedt og giver Finanstilsynet mulighed for at tilrettelægge et besøg på oplyst grundlag.

Finanstilsynets eksisterende beføjelse til at foretage stedlige kontrolbesøg bør derfor udvides til at omfatte ikke finansielle modparter, når Finanstilsynet påser ikke finansielle modparter overholdelse af reglerne i EMIR-forordningen, og den foreslåede tilføjelse til § 87 i lov om værdipapirhandel m.v. opretholdes derfor. Det vil dog blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det har været overvejet om det ønskede formål kan nås gennem mindre indgribende beføjelser som eksempelvis skrivebordsundersøgelser, men at det er vurderet, at adgangen til kontrolbesøg er nødvendig, for at Finanstilsynet effektivt kan sikre, at ikke finansielle modparter overholder kravene i EMIR-forordningen.

3.4. Oplysning om fritagelse fra eksisterende nationale krav

Realkreditrådet bemærker, at der i forbindelse med indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav, Liquidity Coverage Ratio (LCR), vil blive udstedt en bekendtgørelse, som giver mulighed for at fritage institutter fra det nationale likviditetskrav. Realkreditrådet foreslår, at det tillige i de specielle bemærkninger til § 1, nr. 27 (§ 153 i lov om finansiel virksomhed) tilføjes, at der vil blive udstedt en sådan bekendtgørelse.

Kommentar

Det er muligt for penge- og realkreditinstitutter at søge om fritagelse for de nationale likviditetsdækningskrav, jf. § 152, stk. 1 og 2, og § 153, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.4., at der vil blive udstedt en bekendtgørelse herom. Som anført af Realkreditrådet, bør dette tillige fremgå af lovforslagets specielle bemærkninger. Lovforslaget vil derfor blive justeret således, at der i de specielle bemærkninger henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

3.5. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af regnskabsreglerne

Danmarks Rederiforening anfører, at muligheden for at offentliggøre virksomheders eller personers identitet findes vidtgående, da det alene drejer sig om påbud og påtaler til en virksomhed. Danmarks Rederifor-

ening er dog opmærksom på, at EU-medlemsstaterne er forpligtet hertil i henhold til artikel 29 i direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 (gennemsigtighedsdirektivet). Kravet er imidlertid vidtgående og ikke proportionalt med gennemsigtighedshensynet. Danmarks Rederiforening finder det derfor afgørende, at offentliggørelse af virksomheders eller personers identitet alene udnyttes yderst sjældent af hensyn til den væsentlige skade, dette kan medføre for virksomheder eller personer. Det vurderes alt-overvejende at være tilstrækkeligt med et kort resumé af overtrædelsen. Direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 giver også denne mulighed, og dette er i overensstemmelse med § 84 l, stk. 3, i værdipapirhandelsloven.

Advokatrådet konstaterer, at forslaget indebærer endnu en udvidelse af pligten til at offentliggøre oplysninger om påtaler, påbud, administrative bødeforlæg m.v. på det finansielle område. Af de generelle bemærkninger til forslaget fremgår det, at forslaget er udarbejdet med baggrund i anbefalingerne i betænkning 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Hvordan betænkningens anbefalinger har påvirket forslaget ses imidlertid ikke af de specielle bemærkninger, idet der tilsyneladende alene er lagt vægt på en direktivnær implementering. Advokatrådet skal derfor meget kraftigt opfordre til, at lovforslagets bemærkninger uddybes væsentligt på dette punkt.

Kommentar

§ 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder et krav om, at Finanstilsynet skal offentliggøre alle reaktioner for overtrædelse af visse sagstyper. Disse sagstyper omfatter sager om overtrædelse af bestemmelser, som gennemfører gennemsigtighedsdirektivet i dansk ret. Som eksempel på sådanne overtrædelser kan udsteders manglende offentliggørelse af større aktiebesiddelser samt manglende offentliggørelse af års- og halvårsrapporter nævnes.

Den foreslåede ændring af § 84 l gennemfører artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, vedrørende sager om kontrol af regnskabsoplysninger. Et af formålene med direktivet er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet. Formålet med udvidelsen af kravet om offentliggørelse er desuden at øge tilsynsreaktionernes effektivitet og præventive virkning. Den foreslåede ændring er udtryk for en direktivnær implementering.

Forslaget til ændring af § 84 l er udarbejdet med baggrund i de anbefalinger, som fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1516 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. Betænkningen indeholder en liste med overvejelser, der bør gennemgås i forbindelse med udarbejdelse af regler om offentliggørelse af reaktioner. Disse overvejelser er uddybet nærmere i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I relation til Danmarks Rederiforenings kommentar om, at offentliggørelse bør ske i form af et resumé bemærkes det, at der med den foreslåede ændring af § 84 l, stk. 1, 2. pkt., indsættes mulighed for, at offentliggøre påbud og påtaler i sager om overtrædelse af regnskabsreglerne i form af et resume.

I sager om forståelse af regnskabslovgivningen er det vigtigt, at offentliggørelsen indeholder tilstrækkelige oplysninger til brugerne om sagen og reglernes anvendelse. Det vil derfor altid bero på en konkret vurdering, om udformningen af et resumé i tilstrækkelig grad sikrer forståelighed for brugerne. Offentliggørelse i form af et resumé giver desuden mulighed for, at der kan ske offentliggørelse af oplysninger om overtrædelsen samtidig med, at der foretages en vurdering af reglerne om offentliggørelse. Resuméet giver endvidere mulighed for at udelade oplysninger om en virksomheds fortrolige driftsmæssige og økonomiske forhold, som ellers fremgår af afgørelsen. Disse overvejelser følger ikke på nuværende tidspunkt af lovbemærkningerne.

3.6. Værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser

Forsikring & Pension har angivet, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse i § 283, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed til at fastsætte frister for offentliggørelse og indsendelse af rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og den øverste modervirksomhed i en koncern bør udgå, da fristerne er reguleret på forordningsniveau.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås det at flytte erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser, fra § 283, stk. 3, til § 126 e, stk. 6, med henblik på at understrege, at værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder af forsikringsmæssige hensættelser, ikke udelukkende er knyttet til de rapporter, som virksomhederne skal udarbejde i medfør af § 283.

Lovforslaget præciserer alene erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at udstede nærmere regler, hvorfor bestemmelsen ikke bør udgå. Ministerens bemyndigelse følger i dag af § 283, stk. 3, og er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 681 af 22. maj 2015 om rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner, som indeholder overgangsbestemmelser om offentliggørelse og indsendelse af rapporter om solvens og finansiel situation.

Selvom frister for offentliggørelse og indsendelse af rapporter om solvens og finansiel situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og den øverste modervirksomhed i en koncern er reguleret på forordningsniveau, følger der imidlertid ingen overgangsbestemmelser af forordningen.

Overgangsbestemmelserne skal derfor fremgå af den nationale lovgivning.

Det vil på den baggrund blive præciseret i lovforslagets bemærkninger, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse udelukkende vedrører overgangsbestemmelser om fristerne for offentliggørelse og indsendelse af rapporter om solvens og finansiell situation.

3.7. Revision af virksomheder af særlig interesse for offentligheden

FSR – danske revisorer (FSR) og Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA) anser det for positivt, at der med lovforslaget foretages en positiv opstilling af samtlige de virksomhedstyper, der er omfattet af revisorlovens bestemmelse om virksomheder af interesse for offentligheden, da dette skaber klarhed om bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår omfanget af de virksomheder, der vurderes at være virksomheder af særlig interesse for offentligheden, er det dog FSRs opfattelse, at bestemmelsen går betydeligt længere, end hvad der er nødvendigt i forhold til de pågældende virksomheders størrelse, risici og offentlige betydning. Det er desuden FSRs holdning, at skærpede uafhængighedsregler alene skal gælde for de finansielle virksomheder, som er krævet af EU-reguleringen, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

FSR anfører desuden, at de ikke kan støtte, at omfanget af omfattede virksomheder udvides med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2015.

DVCA anfører i sit høringssvar, at lovforslagets § 4 bør ændres, så forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'ere) generelt ikke omfattes af revisorlovens § 21, stk. 3, alternativt at alene FAIF'er med tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF-lovens) § 11 omfattes af revisorlovens § 21, stk. 3.

Kommentar

Lovforslagets § 4 ændrer revisorlovens § 21, stk. 3, nr. 4, hvori de virksomhedstyper, der vurderes at være af særlig interesse for offentligheden, nu foreslås oplistet positivt for at skabe større klarhed om anvendelsesområdet. Samtidig rettes en fejl, hvorved AES og LD atter omfattes af definitionen og ATP's datterselskaber, der ikke er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger igen undtages fra definitionen. Derudover ændres der ikke materielt på hvilke virksomhedstyper, der er omfattet af bestemmelsen. De omfattede virksomheder er fortsat de virksomheder, som er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger, hertil kommer ATP, AES og LD. Det foreslås, at bestemmelsen fastholdes i denne form.

Det er alene AES og LD, som omfattes af lovforslaget med tilbagevirkende kraft. Virksomhederne var omfattet af definitionen indtil 1. januar 2015, men udgik ved en fejl ved en senere justering af bestemmelsen. Både AES's og LD's revisionsfirma har offentliggjort gennemsigtighedsrapport efter 1. januar 2015, hvor AES henholdsvis LD er medtaget som virksomheder af offentlig interesse. AES og LD administreres derfor efter bestemmelsen. Bestemmelsen fastholdes derfor, som den fremgår af lovforslaget.

På baggrund af det indkomne høringsvar fra DVCA er lovforslagets § 4 tilpasset, så det alene er de FAIF'ere, der har tilladelse efter FAIF-lovens § 11 og dermed er omfattet af kapital- eller formuekrav i denne lov, der omfattes af definitionen. Herved udgår FAIF'ere, som blot er registrerede efter FAIF-lovens § 9 og ikke er omfattet af kapital- eller formuekrav i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder eller foreninger.

3.8. Bemyndigelse til Finanstilsynet til at indsamle og offentliggøre priser på finansielle produkter

3.8.1. Hjemlens anvendelsesområde

Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO) og Dansk Aktionærforening støtter, at Finanstilsynet får hjemmel til at indsamle og offentliggøre prisoplysninger for andre finansielle produktområder, da dette fremmer gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked.

Dansk Aktionærforening angiver endvidere i høringsvaret, at specifikationerne for prisportalen bør udformes, så de ikke blot kan være grundlag for en prisportal på boligområdet, men også på andre finansielle områder. Foreningen foreslår endvidere, at arbejdsgruppen, der har til opgave at udvikle en prisportal for boliglån, udvides med Dansk Aktionærforening.

Mybanker.dk og Realkreditrådet finder det problematisk, at der med udgangspunkt i en politisk aftale på boligområdet, indføres en generel hjemmel for Finanstilsynet til at etablere og drive prisportaler vedrørende alle finansielle produkter. Finansrådet bemærker tilsvarende i sit høringsvar, at der i lovforslaget er tale om en betydelig udvidelse i forhold til den politiske aftale. Mybanker.dk fremhæver, at dette kan medføre konkurrenceforvridning på ulige vilkår, da der er flere private virksomheder, der driver prissammenligningsportaler på det finansielle område.

Forsikring & Pension har indledningsvist anført i sit høringsvar, at Forsikring & Pension arbejder for fuld åbenhed og gennemsigtighed om danskernes pensions- og forsikringsforhold, og at sammenligningsværktøjer giver en god konkurrence i markedet. Forsikring & Pension anfører endvidere, at før der etableres prissammenligningsværktøjer på forsikrings- og pensionsområdet, bør der foreligge et konkret behov. Forsikring & Pension finder derfor ligeledes, at den foreslåede hjemmel er alt for bred, i forhold til indholdet af den bagvedliggende politiske aftale.

Mybanker.dk og Forsikring og Pension foreslår derfor, at hjemlen indskrænkes til at omfatte indsamling og offentliggørelse af prisoplysninger på boliglån. Finansrådet foreslår, at ordene ”finansielle produkter” erstattes af ”realkreditlån og prioritetslån”, så der er overensstemmelse mellem den politiske aftale og den deraf følgende hjemmel.

Den Danske Fondsmæglerforening har i sit høringssvar anført, at hvis hjemmelsbestemmelsen skal gælde indsamling og offentliggørelse af priser på finansielle produkter i bredere forstand end i forbindelse med den påtænkte prisportal, bør indhold og formål uddybes væsentligt. Dette omfatter bl.a. en nærmere definition af et finansielt produkt, samt hvilke forhold der, under hensyntagen til de administrative byrder der vil blive pålagt de finansielle virksomheder, kan begrunde indførelsen af en pligt til at afgive prisoplysninger med henblik på offentliggørelse.

Realkreditforeningen og Finansrådet har i sine høringssvar anført, at det, i overensstemmelse med den politiske aftale, bør tydeliggøres, at der alene skabes hjemmel til at indsamle oplysninger om lån ydet til forbrugere.

Kommentar

Med lovforslaget får Finanstilsynet hjemmel til at indsamle og offentliggøre prisoplysninger. Dermed får Finanstilsynet mulighed for at etablere og drive en prisportal for boliglån med henblik på at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på dette marked i overensstemmelse med den politiske aftale. Det er derfor aktuelt alene hensigten med hjemlen at etablere en prisportal for boliglån, men i det omfang der i fremtiden viser sig et behov for at etablere nye prisportaler, fx som følge af PAD-direktivet, vil dette være muligt.

Yderligere prisportaler vil alene blive oprettet i enkeltstående tilfælde, hvis der viser sig at være et aktuelt behov herfor og der findes relevante kriterier for sammenligning af produkterne eksempelvis sammenlignelig risikoprofil på produktet.

Eksempelvis vurderes der for nuværende ikke at være behov for en prisportal på området for forsikring og pension, særligt henset til, at der ikke vurderes at være relevante kriterier for simpel sammenligning af komplekse produkter på området. Derfor vil området for forsikring og pension ikke være omfattet af hjemmelen for nuværende.

Det er endvidere forventningen, at i forbindelse med udviklingen af eventuelle andre prisportaler vil interessenter blive inddraget, for at sikre dækkende og retvisende prisportaler, samt for at sikre, at de administrative byrder for erhvervsvirksomhederne minimeres.

3.8.2. Tavshedspligt

Forsikring & Pension har anført, at i relation til de fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet vil modtage i regi af den foreslåede bestemmelse, bør lovforslaget tage stilling til, hvordan Finanstilsynet skal behandle disse oplysninger. Forsikring & Pension anfører i den forbindelse, at det er essentielt, at eventuelle fortrolige oplysninger, der videregives til Finanstilsynet, er tavshedsbelagte, og at vurderingen foretages i overensstemmelse med den nugældende praksis efter § 352. Det anføres endvidere, at en mulig offentliggørelse af fortrolige oplysninger efter offentlighedsloven vil kunne medføre store administrative byrder for virksomhederne.

Forsikring og Pension fremfører i den forbindelse, at det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at hvis undersøgelser ”indeholder forretningshemmeligheder, er der dog mulighed for, at disse kan undtages fra offentliggørelse”. I de oprindelige bemærkninger til bestemmelsen fremgår, at ”finansielle virksomheder, der er omfattet af en undersøgelse, skal i overensstemmelse med gældende praksis gøres bekendt med resultaterne før en eventuel offentliggørelse og kan kræve, at der ikke sker offentliggørelse af de tekniske beregninger og metoder m.v., der har karakter af forretningshemmeligheder”.

Forsikring og Pension finder, at lovforslagets bemærkninger bør afspejle bemærkningerne til § 352 i lov om finansiel virksomhed.

Kommentar

Det skal indledningsvist bemærkes, at det er korrekt, at det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 352 i lov om finansiel virksomhed, at ”finansielle virksomheder, der er omfattet af en undersøgelse, skal i overensstemmelse med gældende praksis gøres bekendt med resultaterne før en eventuel offentliggørelse og kan kræve, at der ikke sker offentliggørelse af de tekniske beregninger og metoder m.v., der har karakter af forretningshemmeligheder”. Dette vil blive justeret i lovforslagets almindelige bemærkninger, der omtaler gældende ret.

Derudover skal det bemærkes, at den foreslåede hjemmelsbestemmelse alene vil blive brugt til at indsamle prisoplysninger, og således ikke oplysninger af fortrolig karakter eller forretningshemmeligheder, og det er alene disse prisoplysninger, som Finanstilsynet vil offentliggøre.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er selve specifikationerne for hvilke priser og andre oplysninger om omkostninger, der skal vises i en kommende prisportal for boliglån, endnu ikke fastlagt. Det vil ske på baggrund af input fra en arbejdsgruppe i regi af Finanstilsynet. Interessenter vil dermed få indflydelse på fastlæggelse af, hvilke oplysninger der skal indsamles.

3.8.3 Konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har i sit hørings svar vurderet, at forslaget medfører administrative byrder for erhvervslivet.

Byrderne består i, at der ved etablering af en offentlig prisportal for boliglån vil være en løbende administrativ byrde ved indberetning af prisoplysningerne for de ca. 100 penge- og realkreditinstitutter, der er omfattet af prisportalen. Byrden vurderes dog ikke at være væsentlig. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) bemærker dog, at byrdens størrelse afhænger af prisportalens udformning. Det anbefales derfor, at branchen inddrages i udviklingen af prisportalen.

Tilsvarende finder Realkreditforeningen, at efterlevelsen af den kommende prisportal for boliglån vil medføre administrative omkostninger/konsekvenser for erhvervslivet, men påpeger, at da prisportalen ikke er færdigudviklet, er omfanget af de administrative omkostninger forbundet hermed ukendte.

Finansrådet anfører i sit høringssvar, at når hjemlen anvendes til at etablere prissammenligningsportalen, vil det medføre, at såvel bankerne, realkreditinstitutterne som de tilknyttede datacentraler skal udvikle og vedligeholde nye it-værktøjer, samt løbende indberette prisoplysninger til Finanstilsynet, hvilket har både administrative og økonomiske konsekvenser. Finansrådet finder derfor, at dette bør fremgå af lovforslaget.

Mybanker.dk påpeger i sit høringssvar, at der allerede findes private erhvervsvirksomheder, hvis forretningsmodel består i at drive prissammenligningsportaler. Når der, som følge af lovforslaget, gives mulighed for at etablere offentlige prisportaler, kan dette medføre konkurrenceforvridning, hvilket kan have økonomiske konsekvenser for disse erhvervsvirksomheder. Mybanker.dk opfordrer derfor til, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet undersøges og beskrives nærmere i lovforslagets bemærkninger.

Kommentar

Der findes pt. 80 pengeinstitutter og 7 realkreditinstitutter. Ikke alle vil skulle indberette priser til prisportalen, da det kun er institutter, der har ydet en konkret type lån indenfor de seneste 3 måneder, der vil skulle indberette priser.

På området for boliglån består de private erhvervsvirksomheders ydelser typisk i at levere en service, der giver forbrugeren mulighed for at sammenligne listepriiser og indhente konkrete lånetilbud. Sidstnævnte vil ikke være muligt i den kommende offentlige prisportal for boliglån. Her vil forbrugeren kunne finde oplysninger om, til hvilke konkrete priser eller i hvilket prisspænd institutterne har ydet lån i en given periode. Det er ikke er oplysninger, der i dag er offentligt tilgængelige.

Det skal i øvrigt bemærkes, at prisportalen for boliglån vil blive udviklet i samarbejde med relevante brancherepræsentanter for at sikre, at de administrative byrder for virksomhederne minimeres. Det vil dog for en god ordens skyld blive indsat i lovforslagets bemærkninger, at der kan være

administrative konsekvenser for erhvervslivet forbundet med oprettelsen af en prisportal, dvs. når hjemmelen bringes i anvendelse.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tilægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, Købmandstandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Datatilsynet, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, Social- og Indenrigsministeriet, Miljø- og Fødevarerministeriet, Sundheds-

og Ældreministeriet, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Transport- og Bygningsministeriet, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling.

5. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Advokatrådet

DVCA

Danmarks Rederiforening

Dansk Aktionærforening

Den Danske Fondsmæglerforening

Erhvervsstyrelsen

Finansrådet

Forsikring og Pension

FSR – Danske Revisorer

Investerings fonds branchen

ISOBRO

Lokale Pengeinstitutter

Mybanker.dk

Realkreditforeningen

Realkreditrådet

Transport- og Bygningsministeriet